

Duhovna misel - 11. dec. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

3. adventna nedelja

Na to nedeljo, ki ji pravimo nedelja “veselja”, nas Božja beseda na strani vabi k veselju, po drugi pa k zavesti, da življenje prinaša tudi dvoma, v katerih le s težavo verujemo. Veselje in dvom sta izkušnji, ki sedita v naše življenje.

Pri preroku Izaiju je izrazito povabilo k veselju: »Naj vriskata gorja, raduje naj se pustinja«. Temu se v evangeliju postavlja na dvom Janeza Krstnika: »Ali si ti tisti, ki mora priti, ali naj čakamo drugega?« V resnici prerok vidi onstran stanja: pred sabo ima ljudi brez poguma: povešenih rok, drhtečih kolen, upadlih src. To je tisto, kar v vsakem času postavlja vero na preizkušnjo. Toda Božji človek gleda na tega, ker Sveti Duh da njegovemu srcu čutiti moč svoje obljube, in oznanja rešitev: »Pogum, ne bojte se! Glejte, vaš Bog. On prihaja in reši«. To se uresničuje z Jezusom »slepi spregledujejo, hromi hodijo, sliše, gluhi slišijo, mrtvi vstajajo, ubogim se oznanja evangelij«.

Ta opis nam kaže, da odrešenje zajame celotnega človeka in ga spreminja. Toda to novo rojstvo vselej zahteva umiranje lastnemu jazu in grehu, ki nas nahaja v nas. Od tod prihaja poziv k spreobrnjenju. Predvsem je to poziv k spremeni podobo, ki jo imamo o Bogu. In adventni čas nas spodbuja, da temu prav z vprašanjem, ki ga Janez Krstnik zastavi Jezusu: »Ali si ti tisti, ki mora priti, ali naj čakamo drugega?« Pomislimo: vse življenje je Janez čakal na Mesija. Njegov življenjski slog, celo njegovo telo je prežeto s pričakovanjem. Tudi zaradi tega ga Jezus pohvali s tistimi besedami: »Tudi rojenimi od žena ni vstal večji od njega. Tudi mi smo kakor Janez, ki smo da prepoznamo obraz, ki ga je Bog izbral, da ga prevzame v Jezusa Kristusa, ponižnem in usmiljenem.

Advent je čas milosti. Pravi nam, da ni dovolj verovati v Boga: treba je, da vsak dan prečistimo svojo vero. Gre za to, da se pripravimo na srečanje z osebnost iz pravljič, marveč Boga, ki nas sprašuje, nas vplete in pusti, da v katerim je treba narediti izbiro, odločitev. Dete, ki leži v jaslih, ima

Tvit papeža Frančiška

**Če sprejmemo Kristusa z odprtimi rokami, bomo
tudi druge zaupno in ponižno.** - Se accogliamo Cr

ccia aperte, accoglieremo anche gli altri con fiducia e umiltà (9. 12.)

Zaupajmo priprošnji Božje Matere željo vseh po miru, pose
prizadeto Ukrajino, ki zelo trpi. **Z Božjo pomočjo je mir možen
žitev je možna.** Boža Mati naj nam pomaga, da se spreobrnemo l
načrtom (8. 12.).

Svoje zaupanje postavljamo v Gospoda veseljstva, ki nas ne
ljubi in ve, da moremo z njim zgraditi nekaj čudovitega, večnega

Po adventni poti hodimo z majhnimi dejanji miru, vsak d
dejanja sprejemanja, razumevanja, bližine, odpuščanja, služenja.
ki jih naredimo s srcem kot korake proti Betlehemu, proti Jezusu,
miru (6. 12.).